

SPERANȚA

Jurnal de bord - "SIMION MEHEDINȚI"

Cuvânt de suflet

"Nevoit-au gândul...", spunea cândva cronicarul despre cel care, într-o clipă a vieții sale, năzuia să lase o urmă în pulberea vremurilor...

În felul acesta a apărut și în mintea celei ce scrie aceste rânduri dorința de a demonstra că Școala Profesională "Simion Mehedinți" are o revistă prin care oamenii catedrei și elevii pot să-și afirme identitatea în învățământul gălățean.

Numele revistei, "Jurnal de bord - «Simion Mehedinți»", a fost ales pentru a simboliza călătoria, nu lipsită de primejdii și furtuni, dar însoțită adeseori de curcubeie

și aurore boreale, a oamenilor acestei școli pe valorile educației speciale.

De-a lungul anilor, au urcat și au coborât de la bord nenumărați dascăli și elevi, și fiecare dintre ei a lăsat o părticică din sine pe puntea acestei nave. Din freamătul fiecăruia s-a creat tradiția școlii, care a cumulat în spiritul ei iubire, Devotament, Știință.

Cele trei coordonate s-au împletit în proporții armonioase, căci învățământul special cere de la oamenii săi vocație și atașament, suflet și spirit pe măsură, pentru a

modela pe cei mai puțin iubiți de soartă.

Elevi și dascăli, umăr la umăr, pe aceeași corabie, cu aceeași ținută, a desăvârșirii umane, vor adăuga, din clipa apariției revistei, o nouă filă în jurnalul lor de bord.

Îi așteptăm pe foștii dascăli, educatori, absolvenți sau oamenii cetății, pe toți cei care știu să răspundă celor trei cuvinte: Iubire, Devotament, Știință, să vină să participe la călătoria noastră.

Profesor ANCA BRIGMAN
director Școala Profesională
"Simion Mehedinți"

ÎN ACEST NUMĂR PUTEȚI CITI:

- PECEȚILE SUFLETULUI
ȘI ALE SPIRITULUI
- SĂ PRIVEȘTI ÎN URMĂ
CU BUCURIE ȘI IUBIRE
- MODA -
○ STARE DE SPIRIT
○ STARE DE INSPIRAȚIE
- ÎNTREBĂRI...
- ITINERAR SPIRITUAL
- PAȘI SPRE VIITOR

PECEPILE SUFLETULUI ȘI SPIRITULUI

Sf. Dimitrie și Simion Mehedinți

Simion Mehedinți, alesul în a ne fi călăuză și pildă în demersul didactic și

educațional, a văzut lumina zilei pe plaiurile Mioritei.

1869-1962, anii vieții sale, s-au constituit într-un efort intelectual și patriotic pentru propășirea neamului. Om de știință, profesor universitar, academician, cu contribuții remarcabile în domeniul cercetării geografice, Simion Mehedinți a fost un promotor al pedagogiei tradiționale, întemeiată pe respectul originilor.

Cel care a susținut spiritul școlii muncii în "Școala muncii. Altă creștere", "Către tânăra generație", creatorul și organizatorul învățământului geografic modern din România, directorul "Convorbirilor literare" (1907-1923), a fost mai presus de toate un împătimitor al dragostei față de poporul său și față de forța sa generoasă: *tineretul*.

Cine a citit opera sa, în special lucrările "Altă creștere. Școala Muncii" și "Poporul", își dă foarte bine seama de ce școala noastră l-a ales mentor. Iar pentru cei care nu au avut ocazia să citească din opera lui Simion Mehedinți nimic, le supunem atenției câteva cuvinte despre școală, despre popor și despre biserică.

"Profesorul cel mai bun nu e numai decât acela care face lecția cea mai deplină din punctul de vedere al

meșteșugului pedagogic. «Învățătorul» și «Învățătura» izvorăște așadar mai întâi din *personalitatea profesorului*."

"Adevărata renaștere a unui popor începe cu tinerețea sa: adevărata decadență tot de acolo începe."

"Genialitatea unui popor e ca apa ascunsă în pământ, cât de departe ea poate ieși iarăși la suprafață. Să fim numai cu ochii deschiși, să luăm seama unde va apărea izvorul."

"Vrem să se știe însă, lămurit: că nu ne e prieten, ci dușman ne este cine va voi să ne tulbure conștiința, hulind biserica dominantă a Statului nostru și, îmbiindu-ne spre alte confesiuni."

"Să știe toți că tradițiile noastre religioase nu le schimbăm cu ale nimănui (...). Crucea noastră se cheamă și azi *Cruce*, ca și în bisericele din preajma castrelor, cimitirul se cheamă azi *cimitir*; ziua odinnei se cheamă *Duminică* (...) de acum 2000 de ani."

"De aceea biserica noastră ne vorbește un grai cu un înțeles pe care nu-l poate avea pentru noi nici o altă biserică."

Iar în țări ca a noastră, nu numai pentru partea morală, ci și pentru îmbunătățirea stării materiale, *tot biserica rămâne școala cea mai mare a națiunii*."

Iar eu, iubiții mei, spun "IN HOC SPE VIVO".

"DU-TE ȘI PE LIE VEI BIIRUI ȘI PE HRISTOS VEI MĂRTURISI"

Sunt cuvintele cu care Marele Mucenic Dimitrie l-a încurajat pe Nestorie în luptă cu prigonitul și omorătorul de creștini Lie.

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximilian Galeriu (284-311) și era fiul voievodului cetății Tesalonicului. A fost botezat în taină de părinții săi și tot așa a primit învățătura și toate tainele sfintei credințe.

Ajungând mai târziu, după moartea părinților săi, voievod al cetății, sfântul mărturisea pe față învățătura Domnului Iisus Hristos, pe care o primise de la părinți.

Astfel, știind că "gândirea ascunsă distruge sufletul și cel care ascunde se îmbolnăvește" (Sf. Casian).

Sf. Mare Mucenic Dimitrie a mărturisit chiar împăratului că este creștin și nu se închină zeilor, defăimând închinarea cea păgânească.

Auzind că este creștin și că tot el este cel care l-a

îndemnat pe Nestorie să-l ucidă pe Lie, împăratul Maximilian a dat ordin să fie ucis cu sulite, după ce-l întemnițase.

Și aceasta făcându-se îndată, marele Dimitrie și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Și s-au făcut la moaștele lui multe minuni și preaslăvite tămăduiri.

Iată de ce oamenii școlii, cunoscând viața și minunile săvârșite de Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, l-a ales ocrotitor spiritual pentru această unitate.

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie este o pildă vie, ca toți sfinții de altfel, pentru toți, mai ales în tot timpul pentru școala noastră.

Nu ne rămâne să spunem decât "Sfinte Mare Mucenic Dimitrie, mare apărător al credinței, roagă pe Hristos ca să măntuiască sufletele noastre".

Pagină de Prof. RADU CARAMFIL ȚOCU
Anul Măntuirii 1999, zilele optusprezece

JOARELE PEDAGOGIEI

Pedagogia a ieşit din catacombe - Slavă Domnului! - ...

I. Pentru Asia, Soarele Pedagogiei răsare din Inima lui Confucius, din Anahata lui Lao Zi, din Predania aforistică Zen: multă materie cerească, pustiri-catedre, fluvii de educație - mistice.

II. Pentru Europa, Soarele și Luna Pedagogiei răsar cu Socrate, cu Rousseau, cu Pestalozzi, cu Rudolf Steiner - pedagogia Waldorf - luciditate în for și sub arbori, școli pe Munți transformați în piramide intelectuale, asteriscuri, multe asteriscuri hermeneutice, puse la dolmene și la menhiri. Jean Piaget într-o navă cosmică!

III. Pentru arabi, Soarele Pedagogic este O Carte-Ciclu: OMie și Una de Nopti (nisipul fermecat, biblioteca de saxauli și eucalipti din Oaze, cămila hidraulică a cocoșelor subtile, Fata Morgana) - zările optice din Astral, Duhul greu, foarte greu încercat în sangvinitatea umană...

IV. Pentru Africa funciară, cu anotimpurile vraiste, Soarele Marilor Pedagogi nu-i altceva decât Măria Sa Ritmul și Negritudinea asumată și Leul herald predând Logica în Savana cultă și Istoria, în Jungla

(UN DECALOG PLANETAR)

civilizată, cu amuleta de tibișir. Șamani în ținută de academicieni, odăjii ale înțelepciunii la vamă și vad, la strămtori celebre și istmuri!

V. Pentru americanii nordici, cu Septentrionul în sânge, Soarele Pedagogilor, albe și negre, ține de Teoriile Pragmatismului și-ale moștenirilor greco-latine, europene în Cer, europene pe Pământ - gândiți-vă la William James, luați-l aminte pe Emerson etc. - de Missouri și Misissipi, de mentalitatea West(ern) ajunsă în campusurile clasice, în fermele de cow-boy alfabetizați de coarne și de copite...

VI. Pentru America unui sud legendar, pedagogismul de înaltă magnitudine solară și extrem activ, al lui Simion Bolivar, transfigurează generațiile docte, condorii și Anzii, Amazonul care se varsă în manuale și ediții de estuar...

VII. Pentru subcontinentul Indian, Soarele Pedagogiei răsare pe tărâmurii sanscrite: Mahabharata - un fel de Gandhi multiseclar, multilateral, ancestral, înfloriri de așramuri (școli semiprofane, semisacre) în suburbii cu elefanți, cu maimuțe de templu, cu rhiși, yoghini și guru, dragii zeilor cultivați și accentuați de

pietatea metaforică a omului!...

VIII. Pentru laponi și eschimoși - câtă zăpadă, isteată, câte gheturi inteligente - Soarele, oh!, Soarele Pedagogiei seculare se arată în vatra de pe banchize, miroase a combustibil de focă și ren, a blană de urși polari, în viscol spiritual, pe săniile cu vrafuri noi de Abecedare UNESCO la bord...

IX. Soarele Pedagogic al Creștinătății Universale - Biblia cu doască de cedru și abanos, Vechiul Testament recuperat de la Auschwitz, Noul Testament găsit intact la epicentrul exploziilor atomice de la Hiroshima și Nagasaki... Dumnezeule, Doamne!

X. Pentru Românii Dintotdeauna, cu identitatea Pretutindeni, și în Abis, Soarele Pedagogiei, de gintă străbună și Neam de Martiri Minunați, răsare pe Orbita Eminescu, rămâne mult și bine la Zenit, în pofida tuturor catastrofelor de ecologie rănită, Opalul Divin Al Învățăturilor noastre.

Pedagogia va reintra, pare, în catacombe?!?

Ne trebuie noi certitudini - de Credință și de Destin!

SIMION AJARESCU
Pedagog "sui-generis"
la Școala Profesională
"Simion Mehediți"

**Să privești
în urmă
cu bucurie
și iubire...**

Priveam atent, cu melancolică uimire, clepsidra în care mai rămăseseră doar câteva fire de nisip... Se prefirau lent și se așterneau fără convulsii inutile, asemenea bătrânilor laponi ce se întind cuminti și resemnați pe nesfârșirea albă a gheții, așteptând clipa marii plecări...

Priveam inexorabila scurgere a ultimelor fire de nisip ce îmi răscoleau ființa prin semnificația lor: erau zilele numărate ale carierei mele de profesoară, cele mai adânci și mai prețioase rădăcini ale mele statornicite târziu în Școala Profesională "Simion Mehediți". Erău rădăcini delicate și puternice în același timp, consolidate în aproximativ patruzeci de ani de carieră. Sosise timpul să las ogorul celor mai tineri.

Simțeam însă că legăturile mele cu cartea de Limba și Literatura Română, cu sufletele elevilor mei, cu universul școlii, pe care am încercat să-l slujesc cât am putut mai bine, erau strânse-n noduri gordiene. Și totuși...

Meseria de profesor este foarte frumoasă și eu am iubit-o cu venerație. Anii mi-au presărat în cale bucuriile ca pe niște flori: "Bună ziua, doamnă!", "Vă mai amintiți de mine?", "Nu pot uita! Ați fost un OM!", "Țineți minte

Prof. VIRGINICA GRIGORAȘ

(Continuare în pag. 6)

PROFESORUL

ORGANIZATOR
AL
SCHIMBĂRII

Forțele în favoarea schimbării variază ca nivel de acțiune de la individ la grup, până la organizație, și sunt susținute de factori cum ar fi:

- motivația personală;
- interese de grup;
- o nouă legislație guvernamentală în politica economică (referitoare la cotele de investiții, somaj), tendințele internaționale;

- schimbarea preferinței oamenilor referitoare la muncă, timp liber, stil de viață.

Opoziția față de schimbare este previzibilă și firească. Ea apare dintr-o varietate de motive, cum ar fi:

- interesul personal îngust, ce apare datorită tendinței naturale omenești, de a pune interesele personale înaintea celor de grup;

- înțelegerea eronată, datorită faptului că oamenii nu reușesc să cuprindă implicațiile schimbării;

- evaluarea diferită a situației se bazează pe diferențele de percepție și de informații privind necesitatea schimbării;

- toleranța scăzută față de schimbare, datorită încredinței pe care o au asupra capacității de a dobândi aptitudini și competențe noi, iar uneori lipsa de informare asupra documentelor și a legislației școlare.

Modalitățile de abordare a poziției față de schimbare sunt:

a) *Informarea și instruirea oamenilor*, comunicarea ideilor este necesară pentru înțelegerea nevoii și logicii schimbării.

Se folosește atunci când informațiile și analizele lipsesc sau sunt incomplete și inexacte. *Avantaje:* o dată convinse, persoanele implicate ajută la implementarea schimbării. *Dezavantaje:* Se consumă mult timp dacă sunt implicate multe persoane, cu o pregătire slabă;

b) *Participarea și implicarea, prin atragerea potențialilor oponenți*, în anumite aspecte de proiectare și implementare a schimbării, se previne opoziția față de schimbare.

Se poate aplica acolo unde inițiatorii nu au informațiile necesare pentru a proiecta schimbarea, iar ceilalți pot opune o opoziție considerabilă.

Tipurile de schimbare sunt:

1. Revizuirea modalităților de comunicare profesor-elev.

2. Introducerea unor noi metode didactice.

3. Creșterea flexibilității profesorilor

(atitudine mai cooperantă, dar nu schimbarea exigenței).

4. Schimbări în structura colectivului.

5. Noi sisteme de recompensă.

6. Noi programe de lucru.

7. Folosirea colaboratorilor temporari specialiști într-o anumită problemă.

8. Noi proceduri disciplinare.

9. Perfecționarea profesorilor în domeniul relațiilor cu elevii.

Profesorul eficient este persoana capabilă să recunoască momentul când schimbarea este de dorit sau inevitabilă și care să-i poată face pe toți cei implicați să simtă că într-un fel sunt parteneri care, în loc să i se opună, vor beneficia de pe urma ei.

Particularizând, la nivelul școlii noastre, putem exemplifica tendința conducerii școlii și a consiliului de conducere, de a promova ideile schimbării, fie și prin introducerea unor noi meserii, racordate la pulsul pieței muncii.

Sigur că pe unii dintre colegii noștri i-a cam "îngrijorat" această situație, de a se adapta la noi programe școlare, la noi obiective pedagogice, la noi conținuturi, datorită inerției și a lipsei de apetit intelectual, de informare și studiu.

Timpul însă va dovedi că acei ce doresc și încearcă ceva nou, racordat la cerințele societății, este necesar și mai ales în folosul tinerilor, care trebuie să se integreze în societatea de mâine.

Când facem aceste afirmații, ne gândim la faptul că avem clase, la unele meserii, care în ultimii ani nu au reușit să integreze în societate decât foarte puțini absolvenți, exemple: clasele de strungari, clasele de frezori.

Iată de ce, printr-o analiză atentă a ceea ce s-a întâmplat în ultimii ani cu absolvenții noștri, s-a impus necesitatea reducerii unor clase și introducerii în școala noastră a unor noi meserii, precum: tinichigiu, tapițer, zidar care, chiar de la repartizarea elevilor, pentru aceste clase a fost surprinzător de plăcut să vedem că foarte mulți au fost solicitați tocmai aceste meserii, semn că atât elevii, cât și părinții lor au început să conștientizeze că școala trebuie să pregătească elevii în meserii care să le permită integrarea mai bună pe piața muncii de astăzi și de mâine.

Ritmul schimbării poate crea ceea ce Alvin Tofler numea "un sentiment neplăcut" printre cei neimplicați.

În general, orice schimbare întâmpină o opoziție individuală sau de grup. Opoziția față de schimbare poate fi evitată sau depășită, printr-un proces bine planificat și condus eficient, și cu mare responsabilitate.

Prof. MIHAI MARIN

Meserii pentru viitor

Prospectând piața muncii și având în vedere transformările survenite în perioada de tranziție, școala și-a adaptat din mers viziunea privind integrarea socio-profesională a elevilor.

În planul de școlarizare al școlii au fost prevăzute în continuare meserii tradiționale (lăcătuși, tâmplari, sudori, strungari, frezori), a cărei bază materială existentă a fost în permanență îmbunătățită.

Din anul 1991 însă, s-a introdus o nouă meserie, aceea de "instalator sanitar", mult solicitată la fiecare început de an școlar, atât de către elevi, cât și de către părinți. Tot în aceeași perioadă s-au școlarizat fete, pentru meseria de "croitor".

Urmărind aceeași dinamică, a transformărilor, în anul în curs au apărut meserii noi din nomenclatorul M.E.N.: tinichigii-auto, tapițeri, zidari-zugravi.

Toate demersurile întreprinse de colectivul de cadre didactice au fost astfel îndreptate spre găsirea celor mai bune soluții în vederea integrării socio-profesionale a elevilor.

Ing. LUMINIȚA BĂLAN

La început a fost tâmplăria

Tâmplăria constituie începutul începuturilor între meșteșuguri, între meserii, își are rădăcinile în timpuri de mult uitate. Însuși Domnul Iisus Hristos a fost tâmplar.

Și aceasta fiindcă cu sute, cu mii de ani în urmă, suprafețe imense de pământ erau ocupate de păduri falnice, seculare, punând la îndemână materia primă - lemnul - de specii diferite și de calitate.

Pe de altă parte, a fost dorința omului, în drumul lui spre civilizație, de confort, de frumos.

Lemnul, acest material "ascultător", se modelează minunat dacă intră pe mâini pricepute, cunoscătoare în arta prelucrării.

Produsele din lemn sunt diversificate: mobilier, uși, ferestre, schi, decorațiuni interioare, instrumente muzicale, articole sportive, articole de uz casnic, creioane și multe altele, având

fiecare tehnologii proprii de prelucrare.

Și orice produs executat de tâmplar va fi o adevărată operă de artă dacă în prelucrarea lui va încorpora o părticică din talentul, din aptitudinile, din îndemnarea, din răbdarea lui.

Așa se explică că mulți tâmplari, absolvenți ai școlii noastre, se bucură de aprecieri la locul lor de muncă, de o încadrare rapidă și bună. Ei au plecat din școală cu o meserie "aleasă", însușindu-și în cei patru ani de școală, cu răbdare și perseverență, tainele prelucrării manuale și mecanice a lemnului.

Anii vor trece, cu zecile, cu sutele, însă omul nu va renunța niciodată la acest material "cald", plăcut, rezistent, durabil și ușor de prelucrat - lemnul. De aceea, sfătuiesc pe tinerii care doresc să învețe o meserie de viitor, cu satisfacții multe în timp, să aleagă tâmplăria.

Ing. EUGENIA MUNTEAN

Cabinetul de tâmplărie

Să privești în urmă cu bucurie și iubire...

(Urmare din pag. 3)

lecția...?", "Ce frumos și convingător vorbești! Regret că nu v-am urmat sfaturile, dar vă iubesc pentru ce mi-ați spus", etc., etc.

Sunt fărâme de iubiri sincere, care-mi înfloresc pretutindeni drumurile, și care s-au acumulat în sufletul meu de pasionată dascăliță, ca o copleșitoare odă a bucuriei...

Privind înapoi cu bucurie și iubire, voi încrusta în amintiri tot ceea ce a fost luminos și frumos. Amintirile triste, durerile, trecătoarele eclipse, unele eșecuri vor rămâne doar elemente decorative, care vor întări contururile viguroase ale dorinței mele de a forma și de a dăruia lumii OAMENI!

M-am străduit să fiu tânără mereu, pentru voi, elevii mei și de aici și de oriunde m-au purtat pașii destinului, să fiu agreabilă pentru voi, să fiu de o blândețe severă și onestă, să învăț și să știu mai mult, tot pentru voi; v-am oferit cu infinită generozitate sfaturi pentru viață; am trudit cu plăcere și cu bucurie pentru a vă descoperi și a vă șlefui tot ce era mai bun în caracterul vostru; m-am privit zilnic în oglindă și am zâmbit de multe ori printr-o tristețe, dar voi m-ați descoperit și mi-ați protejat scutul; m-am îmbrăcat zilnic gândindu-mă să vă plac mai întâi vouă, elevii mei de aici și de oriunde...

Nu, domnilor cititori, nostalgia mea nu a zămislit îngeri și nici nu și-a drapat amintirile cu hiperbole eclatante...

Ce profesor îndrăgostit de meseria sa poate uita farmecul învăluitor al lecției care dă strălucire ochilor, care iluminează pupilele, care focalizează sufletele spre privirea sa, care avântă trupurile înainte și le deschide uși spre tărâmurile surprinzătoare...

Clipele cele mai frumoase le-am petrecut la catedră. Chiar dacă tabloul situației mele materiale a avut și are și aspecte mai întunecate, pot afirma sus și tare că imaginea situației mele morale a fost pătrunsă pe de-a întregul de lumina bucuriei senine pe care mi-a procurat-o profesia mea, elevii mei, școala mea, cu tot anturajul ei moral!

Vă mulțumesc tuturor.

ORA DE MATEMATICĂ

Avem de lucrat cu anul IV Sudură o temă frumoasă, dar destul de delicată: "Sfera". Aici avem de lămurit și câteva elemente mai dificile: arie, volum, calotă și zonă sferică.

Colac peste vrabie, avem și asistență de la Inspectoratul Școlar, un profesor de matematică.

Elevii - emoții, profesoara - și mai mari. Trebuia să iasă bine.

Mă întrebam, cu vreo două zile înainte, cu gândul la sferă, cum să atac subiectul, predicatul și sfera însăși; să fie priceput, el, subiectul, sau ea, sfera, pentru că, chiar la nivelul clasei a VIII-a, proiecția pe tablă a corpurilor geometrice creează confuzii. Planul și spațiul tridimensional trebuie servit copilului ca o prăjitură sau înghețată. Cu lingurița, să nu se poată refuza! Trebuie să înțeleagă.

Trecusem prin manualele de specialitate geometria în spațiu, clasa a VIII-a, dicționarul de matematică. Voiam ca elevii mei să priceapă din prima cine este sfera și ce vrea ea.

Și cum noaptea este un sfetnic bun, între instruire și odihnă, materialul didactic, de-alde minge, bilă, pe care nu le poți tăia în zone sau calote sferice, devine zonă de mister, mă trimite cu gândul la ceva mai pragmatic, mai palpabil.

Acest ceva, de care aveam nevoie, mi-a sărit în ochi dimineața următoare, într-un magazin alimentar.

O portocală! Am ales una mai puțin obraznică, ce seamăna cu o sferă și, cu materialul didactic în arsenal, am atacat ora, asistată de inspector.

Evident, mai aveam o portocală în traistă, ca piesă de schimb, în cazul în care prima se dezumfla înainte de termen.

Am intrat în clasă, am așezat "materialul didactic" pe catedră, inclusiv portocala. Am început să predau lecția, scriind întâi titlul pe tablă: "SFERA", iar din clasă s-a auzit un zumzet: Aa! Portocala!

Am secționat "materialul didactic" frumos mirositor și apetisant, în zone și calote sferice, câți elevi aveam în clasă.

Am scris formulele pe tablă, am desenat sfera, m-am convins printr-un test de evaluare simplu că elevii au înțeles, apoi am invitat elevii să vâneze cu scobitoarea câte o zonă sau calotă sferică mai mică sau mai mare. Gustoasă "sferă"!

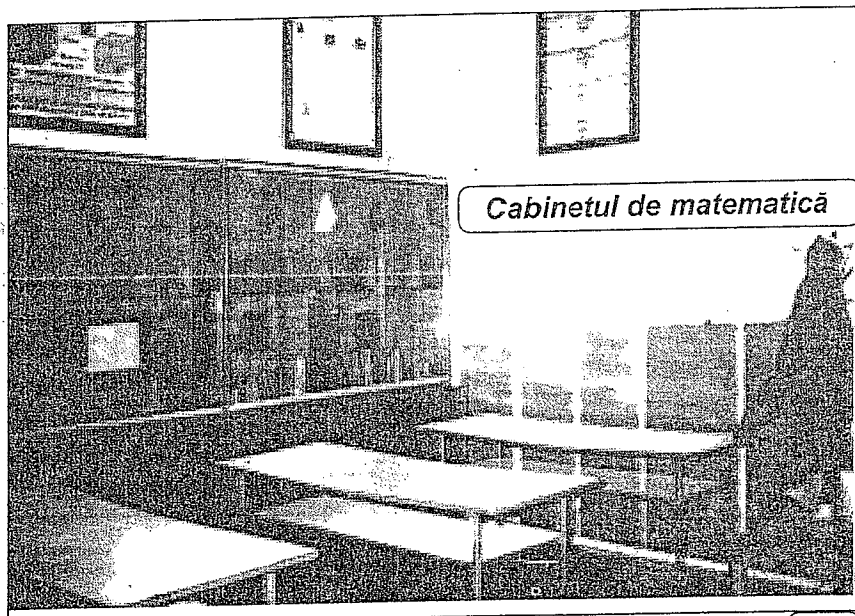
Așa s-a încheiat, cu zâmbetul pe buze. Domnul inspector a fost mulțumit de modul de desfășurare a orei.

Peste două zile, când am avut din nou ora de matematică, elevii abia mă așteptau cu "materialul didactic".

Ce bine ar fi dacă ar exista portocale sub formă de con, trunchi de con, paralelipiped-etc.

Poate că așa geometria ar fi mai ușoară și mai pe gustul tuturor!

Prof. FLORICA GREȚU

Cabinetul de matematică

MODA

O stare de spirit

Iunie 1998. Un nou sezon, o nouă modă, noi bucurii.

Anul IV Croitorie a spart monotonia sfârşitului de an şcolar, la Şcoala Profesională "Simion Mehediţi", propunând alte forme de frumos, după alte canoane de frumuseţe, şi alte judecăţi de valoare.

Cu emoţie şi bucurie, la PARADA MODEI, elevele şi-au prezentat proiectele de diplomă în faţa cadrelor didactice.

Ineditul a provenit din faptul că elevele au fost manechinele propriilor creaţii.

Au fost prezentate:

1. Ţinută de zi - alcătuită din compleuri de veste şi fuste de diferite lungimi, pantaloni şi bluze tricotate din fir tip "garofiţă".

2. Variante de fuste, pentru diferite anotimpuri.

3. Costume de vară, pentru tineret.

4. Ţinute de vară - care a cuprins variante de rochii clasice, cu lungimi diferite şi decolteuri îndrăzneţe.

5. Echipamentul de protecţie - salopetă pentru băieţi şi halat pentru femei.

S-au utilizat ţesături din diferite combinaţii de fire de bumbac cu vâscoză, poliester, în sau chiar mătase. Gama coloristică a variat de la culorile "tonice" la cele "calme", cu diferite imprimeuri.

S-a demonstrat încă o dată că eforturile profesorilor-ingineri - Carmen Manole şi Mihaela Muteanu, şi a maistrei Rădiţa Manole - alături de cele ale elevelor, nu au fost zadarnice, reuşind să arate tuturor că MODA este o stare de spirit care ajută la formarea tinerei generaţii.

Ing. MIHAELA MUNTEANU

O sursă de inspiraţie

Revin cu noutăţi din LUMEA MODEI...

La Şcoala Profesională "Simion Mehediţi", în acest an al sfârşitului de mileniu, cele două clase de croitorie, care au absolvit anul şcolar 1998-1999, au pregătit o PARADĂ A PROIECTELOR DE DIPLOMĂ.

Se ştie că MODA este expresia "neastâmpărului", a dragostei de viaţă, un mod prin care tineretul îşi exprimă starea actuală de spirit.

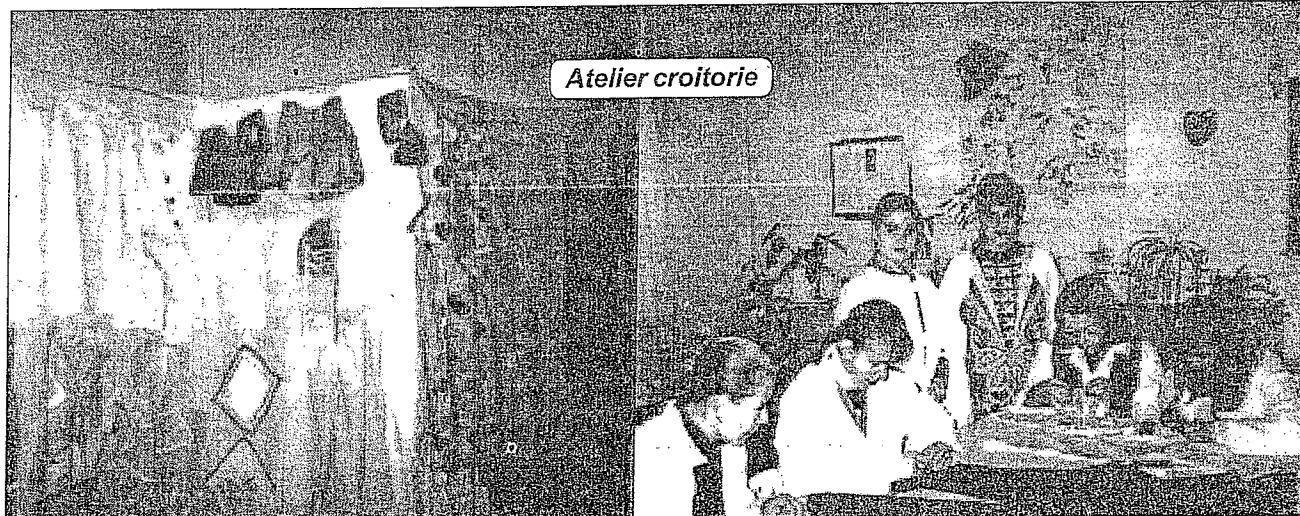
Pentru tinerele absolvente, îndrumate de ing. Mihaela Munteanu şi maistrele Cornelia Cazan şi Adela Matei, îmbrăcămintea a căpătat o însemnătate deosebită; astfel, au fost prezentate modele interesante, din materiale de calitate (cum ar fi spandex, crêpe satin, kiwi, vâscoză), într-o multitudine de culori, cu linii de croială diverse, îmbinând stilul sport, comod, cu cel clasic şi elegant, pentru ocazii festive.

Au fost prezentate:

a) ţinute de zi - costume (pantaloni cu vestă, taior şi fustă), complete sport, fuste în diferite modele, bluze cu sisteme de închidere interesante;

b) ţinute de seară - rochii care, prin decolteuri, lungimi şi modul de ajustare, au redescoperit ETERNUL FEMININ.

Această nouă colecţie a demonstrat încă o dată că feminitatea, creativitatea, tinereţea şi priceperea au fost şi de data aceasta la ele acasă.

Atelier croitorie

VIVAT, CREȘTEAL, FLOREAT

“JURNALULUI DE BORD”

AL ȘCOLII PROFESIONALE “SIMION MEHEDINȚI”

E un lucru cunoscut că, în materie de reviste - concepute, scrise, redactate și chiar conduse de elevi - România deține o prioritate mondială (spre marea disperare a antiprotocroniștilor), că ele s-au născut în 1834, în Transilvania, ca instrument al apărării ființei naționale, ame-nințată în timpul stăpânirii habsburgice, că ele au străpuns odată cu cărturarii ardeleni în Principate după 1866, că ele au fost oficializate în 1898 de Spiru Haret, că ele adăpostesc debutul literar al unui impresionant număr de scriitori.

Ele au cunoscut o puternică dezvoltare între 1920-1941 (peste 80% din liceele țării aveau reviste), au marcat o dramatică curbă descendentă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, apoi o decădere dură în perioada 1948-1966, când au fost înlocuite prin gazete de perete, de sorginte sovietică. Abia în 1966, când au fost reluate și reevaluate tradițiile școlii românești, revistele școlare renasc,

ca Pasărea Phoenix.

În anii 1969-1979, numărul titlurilor atingea 1.500, ceea ce demonstrează amploarea activității gazetărești școlare (prof. dr. Tudor Petruș, Șc. Rom., 1998).

După anii 1980 a urmat iarăși o perioadă de ostracizare a tinerelor condeie, și nu numai a lor, prin venirea la conducerea Ministerului Învățământului a celebrei ministere-se Aneta Spornic, care interzice oficial orice revistă școlară deoarece, în viziunea potențailor vremii, revistele reprezentau un pericol ideologic, prin manifestările lor prea liberale, și cu aluzii critice, la adresa regimului comunist.

Abia în 1991, la doi ani după Revoluție - revoltă sau ce-o fi fost, oare? - a început retipărirea revistelor școlare, sprijinite acum de sponsori și beneficiind de tehnica modernă a procesării computerizate.

În acest context, al înnoirilor, al încercărilor tinerești, apare și revista școlii noastre, numită sugestiv

“Jurnal de bord”, jurnal care dorim să aibă o viață lungă în apariție și în care să fie reflectată activitatea și preocupările tinerești din școală, dar și a celor care îi îndrumă și-i educă.

Mă bucură faptul, și adresez un gând bun colegei noastre, prof. de Limba și Literatura Română, Anca Brigman, care s-a zbatut efectiv ca să scoată această revistă, în aceste vremuri de restricte economică, de îngrijorătoare stabilitate a interesului pentru cultură și educație și de îndepărtare tot mai accentuată de strălucitele tradiții ale școlii naționale; știind cu toții că revistele școlare mențin, prin polivalența preocupărilor, prin capitalul de pasiune și imaginație investit în ele, prin elanul muncii redacționale, excelența școlii românești, care nu cedează modelului perisabil și kitsch-urilor pedagogice de import!

La mulți ani! Și cât mai multe apariții!

MARIN MIHAI
prof. “Discipline Tehnice”

RECENZIE

Monografia școlii

După cincizeci de ani, s-a găsit cineva, cu idei și experiență de cuget, să alcătuiască MONOGRAFIA școlii noastre! Ființa aceasta de inimă și entuziasm pedagogic este profesorul de Tehnologia Meseriilor în metal, șeful Comisiei tehnice și membru în Consiliul administrativ, MARIN MIHAI.

Nu se putea persoana și entitate lăuntrică mai potrivită! Adevărat, câteva luni bune, “detectiv prin colb de cronici” - ale școlii, arhiva! și ale cetății; Paul Păltănea cu a sa minunată “Istorie a Galațiului de la origini până la 1998” și altele - M. M. dovedește că și respectă “cinul” profesional și instituția aniversată în

toamna aceasta (1999).

După o privire atentă, de frumos ansamblu istoric, detalierea informativă și stilistică a “poveștii” ieșită din comun a Școlii Profesionale “Simion Mehedinți” este obținută printr-un efort orientat și susținut de date grăitoare, atâtea câte a putut să adune!

Se arată, din vremi și locuri, asemenea unor siluete, când mai nebuloase, când mai strălucitoare, cîțorii de bine și de conduită seculară, directorii școlii - de la “tovarășul” Ronea, până la marea noastră doamnă, prof. Anca Brigman - profesorii, maiștrii, pedagogii școlari, serii după serii, ilustrând epocile și spațiile, destinul de la Dunăre al unor ziduri (clădirea școlii e declarată monu-

ment de arhitectură), care au găzduit speranțe împlinite și visuri de carieră intelectuală în străduința de a integra în societățile românești care au decurs (patru regimuri politice!) un zигurat întreg (trepte spirituale!) de generații *cu nevoi speciale* din structura învățământului nostru național.

Scrisă vioi și cu gândul mereu la soarta, activitățile și reușitele entității școlare gălățene aniversate acum, această lucrare monografică își găsește locul și spiritul în sufletul celor interesați și încălziiți de cultura și civilizația românească!

DUMITRU LEFTER,
cadru didactic auxiliar

Din dana amintirilor

Scufundare în trecut

Frânturi de memorie, amintiri disparate mă aruncă într-un trecut pe care mă ambiționez să nu îl cred prea îndepărtat.

Era în 1982... Un an în care intram cu pași tremurători într-o lume necunoscută, și totuși familiară.

Copiii erau aceiași cu care mă întâlnisem și la debut, în Bădălan.

Domnul director Brandabur, un uriaș blând, mă asigurase că am să mă pot înțelege cu ei.

A fost odată...

...o ingineră, cu vocație de profesoară și conducător. Egală cu ea însăși la catedră sau la timona "Corăbiei Nr. 8" a învățământului profesional.

Talent organizatoric, ambiție de cititor de drum nou în învățământul special. (Simpozioanele științifice sau culturale, întrecerea pentru obținerea confirmării didactice, aspectul modern al clădirilor, emulația pentru descoperirea ethosului școlii - atunci au început, când ing. Eugenia Munteanu a preluat cârma corăbiei noastre.

Înainte de a se adopta denu-

mirea de manager, dascălița de Prelucrarea lemnului, Eugenia Muntean, practica managementul modern și responsabil.

Așteptăm în continuare să ne predea astfel de lecții model.

...un maestru cum n-au fost mulți. Inimos, sever, "bolnav" de muncă, îndrăgostit de sufletul de copil, părinte și dascăl în același timp.

Ei, elevii, au dovedit în timp valoarea de om și de învățator a maestrului strungar Ștefan Venin.

Îl așteptăm mereu să ne fie alături și să ne dezvăluie "taina" vocației pedagogice.

Prof. ANGA BRIGMAN

Întrebări...

Drumuri în viață sunt multe și diverse. Întâlnești oameni mulți și diferiți. Trebuie să rămâi om, după toate legile ființei superioare, și inteligente, și înțelegătoare, și în acord cu armonia universului.

În drumurile mele m-au însoțit șase slujitori credincioși: de ce?; cine?; pe cine?; cum?; unde?; care?

La o încrucișare de drumuri, am ales ca loc de muncă această școală.

M-au impresionat din prima zi oamenii acestui loc - chiar dacă este o ierarhie a funcțiilor - toți sunt la fel de binevoitori, firești și... mai ales zâmbitori. Zâmbete blânde!

Am cunoscut apoi elevii: priviri neîncrezătoare, refractari la observațiile mele, totul făcut dintr-o obligație silită. Pentru ei eram un străin. Îmi răsăreau în față zâmbetele blânde. Aveau și ele un înțeles.

Ca să găsesc calea dreaptă pe acest drum, au venit slujitorii mei să-mi ordoneze gândurile: cum sunt elevii ei?; cum au ajuns aici?; care sunt problemele lor?

Zâmbetele mă urmăreau cu discreție, mă ghidau spre înțelegere și apropiere de elevi.

Așa am aflat că unii sunt veniți din orfelinate și nu au părinți sau au auzit că ar fi existând (un elev m-a rugat să-l ajut să scrie emiunii TV "Surprize... surprize" ca să-și găsească părinții, trăitori într-un colț îndepărtat al țării). Alții provin din familii dezorganizate, au abandonat școala (acum își dau seama de greșeli, învață, se pregătesc cu seriozitate pentru o meserie, sunt preocupați de viitorul lor, pe o cale dreaptă).

Te uiți în ochii lor, se uită în ochii tăi și nu-i poți minți. Sunt foarte sensibili. Dar te respectă și îți urmează sfaturile, dacă te simt apropiat de ei, de problemele lor,

de suferința lor ascunsă - nu au familii.

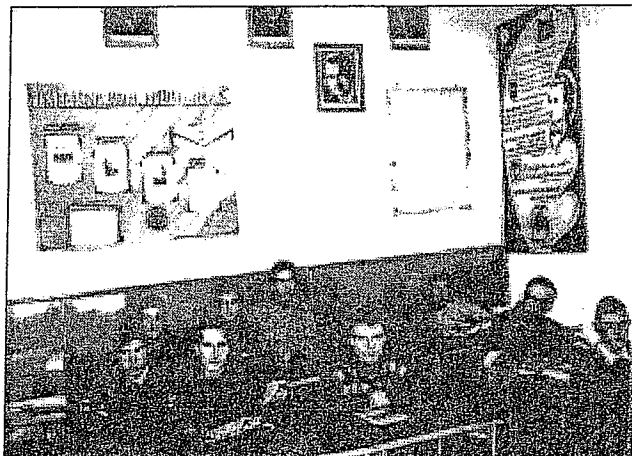
Aici se simt însă ocrotiți, îndrumați, aici se simt ca acasă. Și nu e greu de înțeles dacă știi cât de bune sunt condițiile în care trăiesc.

Am înțeles, astfel, efortul tuturor angajaților școlii, care au responsabilitatea de a suplini moral și spiritual familia individuală a elevilor.

Câta grijă și câtă dăruire sunt însumate în strădania de a-i orienta spre un drum corect în viață, de a-i învăța o meserie, de a le asigura cunoștințele utile în viață.

În fața acestor oameni cu zâmbete blânde, după care nu vezi efortul, ci numai satisfacția datoriei împlinite, te inclini cu respect și poți fi convins că de sub atenta lor îngrijire vor ieși oameni adevărați.

Prof. IOANA OREANĂ

ITINERAR SPIRITUAL

Ziua de 12 iunie 1998 ne va rămâne întipărită în minte și în suflet ca ziua când am pornit cu elevii spre plaiurile atât de pitorești și fermecătoare ale Văii Oltului, împodobite cu mănăstiri, adevărate nestemate ale culturii și spiritualității românești.

Primul popas l-am făcut la Mănăstirea Dealu, ctitoria domnitorului Mircea cel Bătrân, veche de 500 de ani, prima biserică sculptată în piatră.

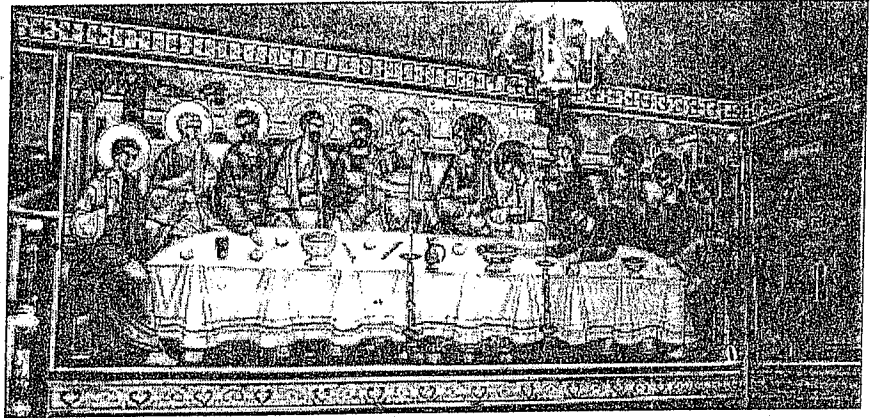
Ruinele cetății domnești de la Târgoviște ne amintesc de D. Bolintineanu, care le evocă în versurile sale. Popasul de noapte l-am făcut la Mănăstirea Bistrița, unde se află moaștele Sf. Grigorie.

A doua zi, urmărind firul bătrânului Olt și având în suflet versurile lui O. Goga, ne-am oprit la Mănăstirea Cozia, locul sfânt unde și-a găsit odihna veșnică ctitorul ei, și anume domnul Mircea cel Bătrân. După un scurt popas la Mănăstirea Turnu, ne-am îndreptat pașii spre o altă mănăstire, unică prin construcția ei, și anume Mănăstirea dintr-un lemn. Aceasta este construită dintr-un singur stejar și datează din prima jumătate a secolului al XVI-lea. Pătrunși de sfințenia acestor locuri, ne-am oprit la Mănăstirea Govora în care, la 1640, prin grija domnitorului Matei Basarab, ieșea de sub tipar Pravila de la Govora, prima carte de legi în limba română din Țara Românească.

Urmând serpentine uluitor de frumoase, înconjurate de păduri, drumul ne poartă spre Mănăstirea Horezu, veche de 300 de ani, ctitoria Sf. domnitor Constantin Brâncoveanu.

În ultima zi a itinerarului nostru, când lumina zorilor învalua muntele acoperit de verdeață, am urcat spre peștera în care erau tănuite moaștele Sf. Grigorie, în vremuri de restriște.

Doamnele profesoare Virginica Grigoraș, Dumitra Bodia și Cristina

Teoderașcu au asistat în acest loc sfânt la lecția de religie a elevilor din anul II B croitorie, condusă de dl. profesor Radu Țocu.

Lecția, având ca titlu "Minunile Mântuitorului Iisus Hristos", a urmărit să trezească în sufletele elevilor sentimente de pioasă credință, pornind de la minunile săvârșite de Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Domnul profesor Radu Țocu a condus lecția cu arta mentorului care și îndrumă învățacii.

Ultimul popas pe aceste minunate meleaguri l-am făcut la mănăstirea care a rămas în sufletul românilor simbolul sacrificiului uman în slujba artei și a nemuririi. Este Mănăstirea Argeșului, capodoperă a arhitecturii românești, ridicată de domnitorul Neagoe Basarab, între 1512-1517.

Părăsim cu regret aceste înălțătoare locuri, promițându-ne în cugetul nostru că nu le vom da uitării niciodată și că, dacă vom putea, vom reveni în aceste minunate lăcașuri ale credinței noastre străbune.

20 octombrie 1999. O zi ploioasă și friguroasă de toamnă. Și totuși, căldura și lumina umplu sufletele noastre, pentru că asistăm cu pioșenie, în Casa Domnului nostru Iisus Hristos, la o lecție de religie. Mentor - tânărul, însă hărăzitul cu dar de la Dumnezeu, profesorul Radu Țocu. Același Radu Țocu, care în iunie 1998 ne-a umplut sufletul de lumină dumnezeiască în peștera de la Mănăstirea Bistrița. Elevele din anul IV Croitorie ne-au demonstrat încă o dată că sufletul curat al copiilor este un izvor care soarbe cu nesaț multe

cunoștințe. Printre acestea se numără și cunoștințele despre biserică și părțile componente ale acesteia. Domnul profesor a desfășurat lecția în atmosfera sfântă a Bisericii Precista, utilizând metodele cele mai potrivite în vederea atingerii obiectivelor propuse. Noțiunile teoretice au fost completate cu hărți, care au contribuit astfel la formarea unei imagini complete asupra subiectului tratat.

Legătura sufletească dintre profesor, eleve și credința străbună a fost, astfel, evidențiată printr-o activitate care ne-a înseninat sufletele, ne-a adus un strop de lumină și ne-a întărit cugetul.

Ștergând "colbul de pe cronică bătrâne", tânărul profesor Vasile Gabriel ne-a dezvăluit istoricul Bisericii Precista. Aflând aceste informații atât de prețioase pentru noi, creștinii ortodocși, asistând la lecția de religie, ne-am îmbogățit și mintea și sufletul cu încă o părticică din dăruirea dumnezeiască.

Programa curriculară a lecțiilor de religie, care stabilește obiectivele și modalitățile de desfășurare a orelor, ne-a fost prezentată de tânărul profesor Ionuț Zainea. Această programă vine în ajutorul profesorilor, astfel încât aceștia să îmbine armonios noțiunile teoretice cu cele practice.

A fost o zi de neuitat. A fost o zi în care ne-am îmbogățit spiritual și ne-am apropiat, pentru o clipă, de Dumnezeu. A fost o zi în care am simțit plutind deasupra noastră căldura binefăcătoare a credinței.

Prof. DUMITRA BODIA

REALIZĂRI DE SPIRITUALITATE

AMURG DE TOAMNĂ

E o seară liniștită de toamnă. Pe aleile parcului se zăresc, doi câte doi, oameni care se plimbă.

Vântul a început să adie ușor printre crengile copacilor. Frunzele acestora au căpătat culoarea galbenă, iarba a început și ea să se ofilească și să se înălbedească. În amurgul serii, parcul pare liniștit, iar aleile lui sunt pline de frunze galbene, care foșnesc sub picioare.

Unii copaci mai au încă frunze verzi. Parcul pare învăluit într-o haină caldă și blândă.

Soarele se retrage ușor spre asfințit, înroșind orizontul senin.

Vântul îmi răvășește părul, umplându-mi inima de iubire pentru acest anotimp, care este toamna.

O liniște binefăcătoare s-a lăsat peste parc. A fost cel mai plăcut amurg de toamnă pe care l-am văzut vreodată.

DANIELA LEFTERACHE - anul I Grotorie

Copile

*Copile cu zâmbetul de mai și priviri
scânteietoare,
Arată lumii țelul tău și ne-adu pace la hotare!
Cu porumbelul alb în mâinile nevinovate,
Pășește-n drumul tău senin spre zările
nseninate.*

*Tu aduci crenguța de măslin, oriunde-ai fi
Pe-acest pământ, întunecat de lacrimi.
Meru, copile, am să te cânt în versuri
Doar ție închinat.*

*Ștafeta ta să o predai din generații în
generații,
Purtând cu tine flamura nestins-a vieții,
Să ai mereu în mintea-ți de copil - curate
Cuvintele: iubire, frăție, libertate!*

CIPRIAN RUSU - elev

Echipa
de dansuri,
la sărbătorile
Sfântului
Crăciun

Pași spre viitor

Un pas și încă un pas înseamnă efort, dorință, speranță. Pași mici sau pași mari, poticniri, căderi sau salturi, un tot care trădează o nesfârșită năzuință spre un pic mai bine, un pic mai mult...

Un efort de adâncime, atât de omenesc, al elevilor școlii, al îndrăzelii sufletului lor de a urma îndemnul dascălilor (...)

Cei mai mulți reușesc, unii dintre ei mai bine decât alții, ca și ceilalți, de altfel, care nu se înscriu cu toții

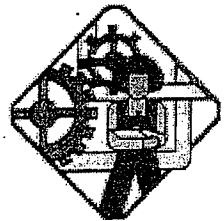
la capitolul "exelență".

Navigând alături, luptând cu valurile vremurilor, ei au reușit, an de an, să dovedească că POT și au ajuns, împreună cu învățătorii lor, la împlinire.

Pentru ei, aceasta reprezintă medalia olimpicilor, pentru că rezultatele obținute îi așează pe locul lor firesc în comunitate, în societate, în lume.

Prof. ANCA BRIGMAN

ELEVII PREMIAȚI LA CONCURSUL INTERJUDEȚEAN DE MESERII ȘI DE CULTURĂ GENERALĂ

PREMIUL I

Desen tehnic - Discipline tehnice:
Cafelea Fănel - anul II Strungărie (ing. Buruian Maria).

Tehnologie - Discipline tehnice:
Parșov Laurentiu - II T p.;
Sumurduc Emilian - III T p.;
Chipăilă Ștefan - IV T p. (prof. Muntean E.;
ms. Ene Marcel; ms. Crăciun Nicolae; ms. Ursachi Ion);

Bucșe Panait - III lăc. (prof. Mihai M.; ms. Tărcuță C.);

Caciuc Jenică - II Lăc. (ing.

Teoderașcu C.; ms. Tărcuță C.);

Helgiu Cătălina - IV A Cr. (ing.

Munteanu M.; ms. Cazan Cornelia).

Matematică:

Staicu Marius - II Lăc. (prof. Roșescu E.).

Română:

Giurcăneanu Cristian - I Stg. (prof. Grigoraș Virginica);
Enciu Cătălin - II T p. (prof. Brigman Anca);

Bocăneț Adriana - III Cr. (prof. Bodia Dumitra).

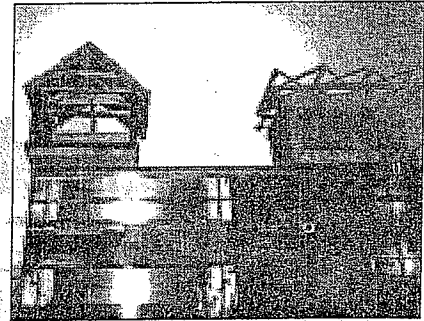
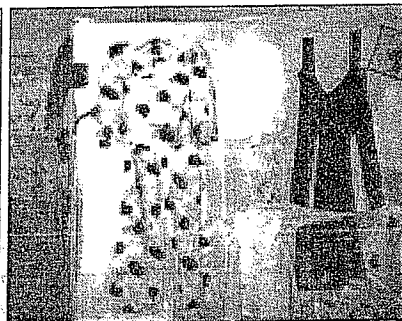
PREMIUL II

Discipline tehnice:

Ștefan Marin - IV Lăc. (ing. Bălan L.; Cașu Dumitrache);
Bontea Simona - II Cr. (ing. Prusac Dana; ms. Filer Rodica);
Bejenaru Alina - III Cr. (ing. Munteanu M.; ms. Ionescu Ecaterina).

Matematică:

Iordache Daniel - I Lăc. (prof. Roșescu E.);
Clipea Ionuț - III Lăc. (prof. Toboșaru A.).

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonator: ANCA BRIGMAN. Dumitra BODIA; Virginica GRIGORAȘ;
Simón AJARESCU; Radu TOCU; Mihai MARIN